

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Podpirajte in razširjajte naše časopise.

V znanju je moč.

Živimo v toku elektrike, v dobi burnih, viharo prekipeljavih političnih strasti, v epohi, ko je boj za živlienski obstoj, za narodno individualnost dosegel svoj višek. In kdor v teh burnih časih ne krmari svojega čolna po zvezdi vodnici, rešiteljici, kdor ne zasleduje z napeto pozornostjo v političnih bojih vseh faz, on tone v nezavednosti, v nebrizni indiferentnosti, tava z nesigurnimi koraki, ker je zaostal v ozadju brez trdnih, ostro začrtanih smotrov, nalik osamelemu čolnu na širnem oceanu.

V znanju je moč, se glasi parola današnjega sveta, v znanju je nepremagljiva življenska sila, v znanju je kapital, vpijejo spekulativni Američani, v napredku se nam jamči neodvisna bodočnost. In kdo nas dan zadnevom seznanja z gigantskimi koraki prosvete, kdo nas vleče z neodoljivo silo v toku časa naprej, kdo nas bodri v borbi za ekzistenco, nam stiska orožje v roko proti požrešnemu sovragu? To so naši časniki, naše najuspešnejše orožje, naši voditelji, ki nas skozi znanje, od mnogih propadov in pasti nevarno stezo vedijo nevdržljivo naprej v bodočnost.

Človek, ki si drži svoj časnik, se vživi takorekoč v njega ideje, čuvstvuje z njim v njegovem stremljenju, da, drznem si celo trditi, da mu časnik sugerira politično prepričanje. Zato, kakršno čtivo, takšna narodna navdušenost in dispozicija, kakršni cilji časnikovi, takšni čitateljevi, Renegatski časnik ustvarja politične kameleone, brezbarvni kosmopolit vodene, mrkle flegmatike, narodno radikalni navdušene, podjetne rodoljube. A človek brez časnika je otrok trenutka, ki nestalno lavira v politični brozgi, se nagiba sedaj na levo sedaj na desno kakor orehova lupina na vodi, nesvest si cilja, kateremu tava nasproti, neznaoč ne razmer, ne zahtev. Taki revčki so žrtve šnopsa, gulaša in piva; njih politično prepričanje temelji v goltu in trebuhu.

Časniki so mogočni glasniki, katerih neuglušni glas najde odmeva v najširših slojih ljudstva in lahko brzo mobilizuje narodno obrambo, če nam bi se drznili protivniki kršiti našo pravdo.

nam ropati naše narodne svetinje. Tiskan poziv najde pot v krasno palačo, pa tudi pod krov bednega seljaka in v delavnico neutrudnega obrtnika. On vspodbuja najširše mase, kliče pa tudi z gromkim glasom na nho vladi, da nas ne zane-marja in pozablja. Mnogim je skeleča vest, ki jih kolje noč in dan zaradi izlajstva in zla, ki so ga učinili svojemu narodu.

Vzbujena narodna samozavest dobiva od časnika vedno svežega netiva, se spopolnuje in razvija, ki bi sicer polagoma pjemala in zamrla. politični razvoj posameznika in celokupnosti se drži v vedni napetosti in intenzivnosti. Politično zanikrnega človeka, ki bi držel si narodno radikalni list, konstantno ždel v strahopetnem ozadju, si skoro ne morem predstavljati. Zato mora list prodreti v najbolj skrit gorski kraj, postati mora neizogibna potreba vsakega posameznika, da pro-nikne narodna samozavest vsa trca, da si postavi trden, neporušljiv temelj, katerega ne izpodkop-ljejo še tako ljuti sovragovi napadi. Ljudstvo čita rado, je za ideje vsprejemljivo (povsodi še seveda ne, to pa radi nedelavnosti v to poklicanih) in nič ne dé, če je poedincu vzdržavanje lista pre-drugo, nabavi si ga naj četvorica, tako se bo dostikrat vnel živahen politični pogovor, ki jasni ideje in omogočuje obširnejši politični pregled. Rodoljubi, ne zlagajte časnikov lepo kronološko v arhiv, ampak dajte jih od rok v roke! Poznam celo proste obrtnike, delavce in kmete v prav neznatnem kraju, ki nestrpljivo čakajo na posodo časnike, da jih zamorejo čitati.

Nekoč sem pomišljeval, ali bi ne bilo možno, da bi vsa naša manjša, od Boga pozabljena, pa tudi večja sela pohajal list zastonj, ki bi naj krožil od hiše do hiše, zakar bi imela skrbeti zaupna oseba. Naročnina za te liste bi naj zla-gali imoviti rodoljubi, zbirke in redni prispevki naših denarnih zavodov. Poljake na Poznanjskem vzdržujejo edino le časniki, istotako Slovake pod madžarskim šovinizmom.

Potom časnikov spoznavano svoje somišlje-nike, pa tudi svoje protivnike in jim trgamo lažikrinko raz farizejski obraz. Časniki so nam za volitev zanesljiv kažipot in nas varujejo pred slepili narodnih klevetnikov. Zato pa nikakor ne zadostuje, da pošljemo v kraja, kjer se je bati pogibelji, baš ta čas po par izvodov.

Neglede na politično važnost, so pa naši listi tudi naobraževalno sredstvo, ki nas sezna-njajo z velevažnimi svetovnimi dogodki, z napredki kulture in vede. Oni vzgajajo moralno in likajo med ljudstvom njegovo govorico ter trebijo ostudne nemčizme. Rodoljubi! Če vam je mar napredek in osamosvojenje našega naroda, razširjajte tedaj naše liste!

Regulacije štajerskih rek.

Pri proračunski debati v deželnem zboru so prišle v razgovor regulacije naših rek in drugih vod, ki poljedelcem leto za letom prinašajo večjo škodo, jim odnašajo plodno zemljo in puščajo za seboj peščena polja. V deželni proračun je za regulacije vstavljenih 664.000 kron, ki se pora-bijo za uravnavanje štajerskih rek v letu 1905; samo nekaj je, o čemer smo opravičeni dvomiti. Namreč ali se bo ta vsota pravično porazdelila med Slovence in Nemce.

Dosedanje postopanje naših sosedov doka-zuje vso njihovo pristranost celo na gospodar-skem polju. Kar smo dosegli po zaslugi naših poslancev, smo jim takorekoč siloma iztrgali. To je pokazala najbolj sedanja obstrukcija, ki nam je zagotovila, da se vsaj Pesnica uredi, da se vsa njena struga regulira zdržema. Koliko truda so imeli naši poslanci, da so to dosegli, so pokazale dovolj zadnje deželnozborske seje.

Predvsem se je razmotrivalo vprašanje, kje tiči glavni vzrok, da se poplave zadnja leta tako množe, da nam vode povzročajo vedno večjo škodo. Ali ni prvi vzrok v tem, da se naši goz-dovi sekajo in iztrebljajo tako brez premisleka. Gosti gozdovi zadržujejo vodno množino, da se vsa naenkrat ne izlije raz gor v doline, ker dru-gače je voda v veliki količini silen element, na-pram kateremu je vsa bramba človeških rok često prepomanjkljiva.

Deželi naraščajo stroški za regulacije od leta do leta, ter je zdaj silno obremenjena, za kar je prvi vzrok v tem, da se ni mislilo takoj s početka na to, ko je bil kvar še majhen, kako bi se ustavila nadaljnja škoda. Rečne struge so preveč zanemarjali, pred leti bi bilo mogoče z malimi stroški ustaviti divjanje vod in trganje plodne zemlje, danes je to celo z velikimi stroški ponekod skoro onemogočeno.

LISTEK.

Pismo iz Bosne.

Piše Milka Preindlova.

Gospod urednik! Čitajoča Vaš list, vidim v njem dopise iz različnih krajev, ali iz Bosne pa le ne dobite veliko glasu, in vendar je tukaj marsikaj, kar bi zanimalo i moje drage rojake.

Ko sem bila nedavno povabljena v neko srbsko rodbino povodom slavljenja krstnega imena, mislila sem si: „Tole hočem povedati tudi mojim rojakom, naj tudi oni vedo, kako slave bratje Srbi ime svetnika, kojega so si izbrali njih pradedje za svojega zaščitnika na dan, ko so pre-stopili iz paganske v krščansko vero, pred več sto leti.“

Največji praznik vsakega Srba je slavljenje krstnega imena. Podoba tega svetnika je v vsaki srbski hiši v kar mogoče krasnem okvirju, pred pred kojo gori lučica vedno v dan pred kakim praznikom, osobito pa na dotični krstni dan.

Že zgodaj v jutro omenjenega dne visi lepa narodna zastava raz streho, in okoli 9. ali 10. ure dojdejo tudi bosanski godci, cigani, z godbo na lok, ki igrajo in pojo srbske narodne pesmi. Pojo še nekako, da jih more človek vsaj strpljivo poslušati; godba pa je taka, da človeka kar mraz stresa.

Vendar pa bogvaruj, da bi Vi, gospod urednik, mislili, da imamo v Bosni, oziroma v Banjaluki, samo tako godbo. To bi bilo gotovo pregrozno. Sliši se i jako ubrano in krasno udarjanje bo-sanskih tamburašev.

V ta dan, krstnega imena namreč, so odprta vrata pri dotični obitelji vsakemu, tudi tujcu. Čim več gratulantov dojde, tim bolj jih veseli, posebno pa bogvaruj, da bi pozabil priti čestitat kak znapec. To bi bila največja zamera.

Miza v hiši slaveče obitelji je lepo pogr-njena. Na nji gori cel dan velika, lepa voščena sveča, poleg koje stoji na eni strani, v lončku zrastle, lepozeleni in s svilenim trakom povezana pšenica, na drugi pa nekaka sladka jed iz cele, kuhane pšenice, podobna torti. To jed mora v

jutro slavnostnega dne blagosloviti v cerkvi njihov svečenik.

Kdor dojde v hišo čestitat, mora vsak naj-prej vsaj malko jesti to pšenično jed, zatem pa seveda še druge stvari, kar miza ponuja, kajti ta je na ta dan bogato obložena z najrazličnejšimi sladkarijami, ne manjka pa tudi rakije — bosanska slivovka — in cigaret.

Seveda, kdor ima veliko znancev, koji slave krstno ime na isti dan, ta nimajo časa se dolgo muditi. To je dobro, da čestitke veljajo še tri dni po slavljenju, in če bi ne bilo mogoče vse obiti isti dan. Zgodi se, da je soba natlačeno polna ljudi, in že je pozno v noč, ko odide zadnji gost iz hiše.

Drugi in treji dan se slavnost seveda na-daljuje za one, koji so se nehote zakasnili, ali tako svečano vendar le ne, kakor prvi dan.

Ta običaj drže Srbi v jako globokem spo-štovanju in ne žalijo za to slavnost nikake stvari. Mnogo je siromašnih rodbin, koje inace nimajo denarja niti za sol in kruh, ali krstno ime slavijo uprav potratno.

Nek poslanec je celo predlagal, naj se struge velikih rek puste, kakor so, zato pa naj dežela v prvi vrsti pregleda struge malih potokov, odkoder prihajajo vodne mase in izvira vse zlo. Padavino v gorskih krajih treba urediti in razmestiti, ker večje reke imajo navadno pravičen tok, a prevelika vodna množina naenkrat se razlije in izpodkoplje tla.

Za regulacijo Drave se je že izdalo dozdam na stotisoče, a dosedanje zgradbe se niso posebno izkazale. Kjer meji Drava ob Ogrsko, stavijo ondi v reko velikanske stavbe in tišče tako reko proti štajerski strani. Njeno strugo bi bilo treba najprej iztrebiti, pesek in kamenje izvoziti, ker kljub varnostnim napravam dela reka še vedno škodo. A z nadaljno regulacijo se ne sme prenehati, temveč jo z energijo nadaljevati, drugače postanejo še dosedanje zgradbe brezpomembne.

Z regulacijo drugih spodnještajerskih rek se bo menda še čakalo. Kako dolgo? Naši kmetje ne morejo dalje prenašati tega zapostavljanja svojih gospodarskih potreb. Vsaka druga dežela posveča v današnjem veku regulaciji svojih vod največjo pozornost, zanje izdaja velike denarne žrtve, in to bo morala storiti tudi Štajerska, ker je razvoj našega gospodarstva v visoki meri odvisen od tega. Na nizek način pa se ravno zanemarja zemlja slovenskih državljanov, kar globoko žali njihov patrijotični čut. Kadar bodo pusta in brezplodna naša polja, mora usahniti tudi davčna moč naših kmetov. Da se regulirajo naše vode, od tega ni odvisen le naš blagor, temveč — tudi blagor cele dežele in države.

Upravništvo „Domovine“ nanznanja onim naročnikom, ki nam še niso poslali naročnine, da jim s l. svečanom ustavi list. Skušnja dolgih let nas je izučila, ker imamo pri listu velike stroške, veliko režijo in mnogo dolžnikov. Dvakrat da, kdor hitro da.

Domače in druge vesti.

— Slovenski poslanci v deželni zboru Gradec, dne 11. januarja 1905. Dne 9., 10. in 11. t. m. se je rešil proračun v deželni zboru. Deželni poslanci so za sedaj opustili obstrukcijo, ker se je v deželni zboru soglasno stavil in danes — 11. t. m. — tudi sprejel predlog, da naj deželni odbor do prihodnjega zasedanja stavi izdelan predlog o ustanovitvi izobraževališča za kmetijski pouk na Spodnjem Štajerskem. Pri proračunu in sicer pri posameznih točkah so se naši poslanci zglasili za besedo in grajali razne nedostatke, oziroma stavili razne predloge n. pr. pri vodnih stavbah, dr. Jurtela in Žičkar pri zdravstvenih zavodih in napravah, dr. Ploj, ki je predlagal, da se zviša dotična svota, ker se mnogokrat ne nastavlja distriktnih zdravnikov zaradi pomanjkanja denarja pri deželni kopalnici na Slatini, dr. Hrašovec in dr. Dečko — pri deželni kopalnici na Dobrni, Vošnjak, ki je zahteval,

Zadolže se siromaki zbog tega tako, da skoro celo leto potem plačujejo ta dolg.

Zdi se mi ta običaj jako lep. V kako dolgo vrsto let nazaj se spomni človek pri tej priliki! Koliko se je že spremenilo v tem času, odkar so njihovi pradedje prestopili iz svoje paganske v krščansko vero, a običaj slavljenja je še ostal do danes.

Nekaj manj potratno obhajajo vsi Bosanci, pravoslavni in katoliki Velikonočne in Božične praznike. Tudi ti trajajo vedno tri dni in tudi v teh dnovih dohajajo znanci in neznanci čestitat. Vsak, kdor dojde, pozdravi o Božiču: „Hristos se rodi“ a domačin odvrne: „Va istini se rodi“, o Veliki noči pa: „Hristos voskrese“, odgovor: „Va istini voskrese“. — Zopet došlec malo je in pije, a potem gre zopet v drugo hišo.

Tudi ob teh praznikih dojdejo oni godci s svojimi godali pet in gost.

Še nekaj Vam moram povedati. Ker se jako zanimam za vse tukajšnje običaje, dala sem se po znanih gospéh upeljati v turške hiše.

Prvi moj poset je bil pri neki begovici, katera se je štela za jako izobraženo, kajti znala

naj deželni odbor poizveduje in poroča, zakaj dohodki od leta do leta tako naglo in zelo padajo. Dr. Hrašovec in dr. Dečko sta ostro prijela deželni odbor zaradi njegove narodne nestrpnosti proti Slovincem in slovenskemu jeziku. Deželni odbor je bil od vlade — o j ti ljuba vlada, ki sama ne poznaš postave in moraš še le deželni odbor za svet vprašati — vprašan, kakšni napisi naj bodo na novi železnici Grobelno-Rogatec. Odgovoril je seveda, da naj bodo napisi le nemški. Ker je vlada odgovorila, da tega ne more storiti, je pa deželni odbor vlado prosil, naj potem vsaj ostane postaja na Slatini brez napisa, nikar, da bi dobila dvojezični napis. — Deželni odbornik dr. Link se je prav osmešil; hotel je deželni odbor zagovarjati, pa je le še bolj zabredel. Odgovoril je, da slovenski kmetje nemška imena „St. Veit“, „St. Marein“, „Sauerbrunn“ bolje razumejo kakor slovenska imena in da je komisija tako odločila; priznati je pa moral, da je velika večina občin, menda vse, prosila za dvojezične napise. Mi vprašamo: Kdo pa je bil v tej komisiji? Odposlanci deželnega odbora in c. kr. vlade; ti so glasovali proti volji vseh slovenskih občin, ki so zahtevale dvojezične napise. To krivično in nepostavno vedenje deželnega odbora in vlade so naši poslanci, ki so dr. Linku odgovorili, enkrat za vselej pribili. Dobro si je treba to zapomniti. — Dne 10. t. m. je bil sprejet predlog, da se podeli podpora dijaški kuhinji v Mariboru 800 in v Ptuj 600 K; predlog slovenskih poslancev, naj se podeli podpora dijaški kuhinji v Celju 800 kron, je bil odklonjen.

Nov volilni boj v Šoštanju. Iz zanesljivega vira smo izvedeli, la je c. k. namestnika v Gradcu razveljavila volitve v šoštanski tržni zastop, pri katerih so preteklo leto Slovenci po ljutem boju dosegli zmago. Kakor zmiraj, ako je od razveljavanja pričakovati kak uspeh za Nemce nasproti Slovincem, iztaknila je Nemcem naklonjena vlada v zadnjih volitvah nekakšne formalne hibe — in zato je obsodila šoštansko prebivalstvo v nov boj. Vsled zadnjih volitev so še sedaj v Šoštanju razmere med prebivalstvom tako napete, da so naravnost neznosne. Niti dve sosedov skoro ni več, ki bi ne stala v zadnjem polletu zaradi medsebojnih težb pred sodnijo. Ugled sodnije, katero kot kazensko vodi znani nemški navdušenec dr. Tschek — leži na tleh. Zaupanje v pravico pred sodnijo je splahnilo v nič. V koliki meri je versko prepričanje Slovencev z ozirom na postopanje njih dušnega pastirja trpelo, se ne da povedati. Zoper davčno oblast so se izrazila javno najhujša očitavanja, še do danes ista pred ljudstvom niso oprana. Boj, pod katerim trpi vse prebivalstvo! In zdaj nove volitve, nova razburjenja! Volitve so bodo vršile na podlagi starega imenika in je težko misliti, da bi mogle biti za Slovence po izidu neugodnejše nego so bile prve. Čemu je bilo torej tega treba! Ali je avstrijski vladi res na tem ležeče, da se narodi med seboj koljejo! No, pa bodi! Upamo sicer, da se bode našla pot, s katero se bode izbruh starega boja vsaj pokazal v blažji luči. Gorje onim, v katerih moči je, to doseči, ako jim še boja ni dovolj! Eno pa mora biti nedvomljivo. Slovenci morajo vzdržati v slovenskem Šoštanju slovensko zastopstvo.

je pisati in čitati, kar zna malokoj Turkinja tukaj. Bil je takrat ravno turški praznik Bajram, h kojemu sme priti čestitat vsakdo.

Da Vam, gospod urednik, prav odkrito povem, bilo me je pri prvem vstopu v turško hišo, res nekako groza in apál mi je bil ves pogum. Ozirala sem se plaho okolu, odkod bo prišel kak bradat Turek s svojo krvavo sabljo ali nožem, ter me zaklal. No, čakala in bala sem se zaman. Nobeden tak ni prišel. Samo nekaj časa po mojem dohodu je vstopil v sobo beg, mož one žene, koja sem posetila. Velik je in korpulenten mož, kojega sem se res malo ustrašila, ko mi je podal svojo krepko desnico v pozdrav.

Zabavali smo se precej dobro pri „črni kafi“ in cigaretah. Turkinja je nudila pušiti tudi meni, Vzela sem eno cigareto; ki pa se mi je strašno kadila v oči, Turkinja se mi je pa smejala. Ona je seveda pušila, „kakor Turek“.

Soba, v koji smo bili, je bila brez vsakega pohištva. Po tleh je bilo — kakor je povsod pri Turkih — pregrnjeno z lepo barvano preprogo, tkano doma od čiste ovčje volne. Zagrnjena so bila tla tako dobro s to preprogo, da se nikjer

— **Kako se gospodari z deželnim denarjem?** Deželni zbor je dovolil dne 10. januarja „Muzikverein“ v Ptuj in Mürzzuschlagu vsakemu po 100 kron podpore. Celjski dijaški kuhinji, kjer bi naj dobivali revni slovenski dijadi hrano, pa niso dovolili podpore. Za muziko med Nemci imajo denar, za lačne sinove slovenskih staršev pa ne!

— **Slovensko delavsko podporno društvo** vabi svoje člane, podporne in redne, naj se gotovo vsi udeležijo izvanrednega občnega zboranja, ki se vrši v nedeljo ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih. Ako bi občni zbor tedaj ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje ob vsakem številu navzočih članov. Na dnevnem redu je edina in velevažna točka „Delavski dom“. Društvo je brez strehe, in odbor vas kliče k posvetovanju, da se moško razgovorimo, kako ohranimo svoje društvo, ki naj bi bilo vsem celjskim slovenskim delavcem tako pri srcu kot njihova lastna hiša, njih dom. Orel brani svoje gnezdo, in mi? Vrgli so nas iz dežja pod kap, a mi hočemo v hišo, v svojo hišo! Delavci, kje je vaša hiša?

— **Gledališka predstava** dne 22. t. m. z novim velikim moškim in mešanim pevskim zborom bode gotovo v letošnji sezoni ena največjih iger. Odbor se je potrudil, da so se pričele gledališke in pevske vaje jako zgodaj, da bode uspeh te vesele igre krasen. Zdaj je čas plesa in veselja, in naš oder mora nuditi slavnemu občinstvu tudi veselje in zabavo. Ko pride postni čas, pa pridejo na vrsto resne stvari.

— **„Celjsko pevsko društvo“.** Ni bil zaman naš zadnji poziv, naj se udeležujejo pevskih vaj vse celjske slovenske pevke. Pri zadnji vaji se jih je zbralo lepo število dobrih pevk, in vsaka je obljubila, da privede k prihodnji vaji, katera se vrši v petek zvečer zopet točno ob 8. uri, še po eno znanko. Ker se pojejo v začetku samo lahke pesni, ne de nič, če pride katera dama k drugi ali tretji vaji prvič. Ko bode število pevk in pevcev konstantno, in ve odbor, na katere pevke in pevce sme računati, potem preide gospod pevovodja k koncertnim pesnim. Proč tedaj z vsemi pomisleki in pridite vse slovenske pevke k prihodnji vaji!

Trgovski ples. Apeliramo se enkrat na sl. občinstvo glede tega plesa, posebno pričakujemo narodne trgovce in njih uslužbenice iz spod. štajerskih krajev, da pohite v nedeljo 15. t. m. polnoštevilno v celjski „Narodni dom“. Radi začetka plesa pa prosimo častite dame in gospode, da se isti otvori točno ob 8. uri zvečer.

— **Porotno sodišče v Celju.** Za prvo porotno zasedanje l. 1905 je izbran za predsednika porotnega sodišča A. pl. Wurmser in za njegovega namestnika F. Reitter in deželnosodna svetnika A. Gregorin in dr. J. Smolej.

— **Razpisani profesorski mesti.** Na državni gimnaziji v Mariboru sta z začetkom prihodnjega šolskega leta razpisani dve stalni učiteljski službi, in sicer: Mesto za klasično filologijo kot glavni predmet z nemškim in slovenskim učnim jezikom in mesto za nemščino.

— **Učiteljsko mesto.** Pri Sv. Florijanu nad Doličem, p. Mislinje na trirazredni šoli, III. plač. razred, je razpisano do 31. t. m. učiteljsko mesto.

prav nič niso videla. Ob stenah v sobi je bila nekaka čudna, samo za pedenj od tal istotako z lepo preprogo pregrnjena široka klop, koja se zove: minder. Služi jim ta klop za mizo, posteljo, stole itd. sploh za vse. Me smo sedele na klopi, beg in begovica pa kar na tleh, s prekrizanimi nogami, nasproti nam.

Kavo smo pile iz dragocenih, orientalskih v parfumovani vodi pomitih čašic. Postrežejo pa takole:

Najprvo prinese služkinja na velikem, lepem, krasno izdelanem, bakrenem krožniku eno skledico v sladkorju ukuhanega sadja, s samo eno srebrno žličico za vse in vsakemu časo vode. Začne se deliti pri najstarejši dami. V ta namen pride služkinja že malo poprej v sobo, da si ogleda goste. Pri delitvi drži služkinja levo roko na prsni, a z desno ponuja stvari na krožniku. Vsak si vzame najprej žličico „sladkega“ in potem popije malo vode. Ko se je to neslo okolo vseh, so služkinja molče pokloni in odide. — Za tem prinese pa kmalu res izvrstno črno kavo, kakršno znajo kuhati le Turki, ki so res pravi mojstri v tem. Deli se zopet istotako. Prinese pa kavo po tri do štirikrat, če jo kdo le hoče piti.

— **Kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom na Štajerskem.** Ena najnujnejših zahtev spodnještajerskih Slovencev je, da dobe prepotrebno kmetijsko šolo s slovenskim učnim jezikom. Toda nemški gospodarji v deželi so kruto in neusmiljeno odklanjali tudi to skromno zahtevo štajerskih Slovencev. Še koncem septembra je deželni odbor predložil deželnemu zboru poročilo, v katerem je rekel, da ustanova kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom ne bi bila koristna ne za Slovence, ne za deželo. Tak narodni fanatizem tudi na gospodarskem polju, ki bi moralo biti odtegneno političnim razlogom, je moral do skrajnosti ogorčiti naše rojake in naše zastopnike in — sledila je slovenska obstrukcija v deželnem zboru Štajerskem! To je izdalo. Kajti finančni odsek deželnega zbora prihaja sedaj s poročilom, s katerim pozivlja deželni odbor, naj razmisli, da li se ne bi priporočalo, da se tudi za Spodnje Štajersko ustanove praktični kurzi za mlekarstvo in živinorejo, kakor tudi za druge panoge gospodarstva, po izgledu kurzov, ki že obstoje na Zgornjem Štajerskem. Tudi slovenska kmetijska šola je po „milosti“ graških magnatov stopila bližje uresničenju. Nemška večina deželnega zbora ne izkaže s tem Slovincem nikake milosti ali narodne koncesije, ampak bo to le čin pravice, da se tudi slovenskim davkoplačevalcem omogoči vsestranski razvoj, ne da bi jim od tega pretela kaka nevarnost v narodnem pogledu.

— **Brzovjavni in telefonski promet v Celju leta 1904.** Pri tukajšnjem državnem brzovjavnem uradu se je preteklo leto oddalo 16.907 brzovjavov; došlo jih je 19.373, transitnih je bilo 25.980, torej skupaj 62.210 komadov. V istem času je tukajšnja govorilnica posredovala 743 interurbanih govorov.

Okrajni zastop ormoški. Dne 29. decembra 1904 vršil se je drugi redni občni zbor okrajnega zastopa. Navzoči so bili: Načelnik dr. I. Omulec, odborniki: Zadavec, Petovar, Kuharič in Stanič, potem okrajni zastopniki: Skerlec, Klemenčič, Šinko, Kautzhamer, Baumann, Bauer, Stammen, Zabavnik, Raušl, Kovačič, Muhič, Paulinič, Majcen, Munda, Robič, Dovečar, Gomzi, Šepc in Masten. Zapisnikarjem se zopet izvoli g. Jakob Zadavec. Načelnik dr. I. Omulec pozdravi navzoče zborovalce ter okraj. glavarja pl. Underraina, konstatuje sklepčnost zbora ter preide na dnevni red. Enoglasno se dovolijo občinam zaprosene doklade. G. okrajni načelnik prečita okrajni proračun za leto 1905. Izdatkov izkazuje 47.467 K 3 v, dohodkov 16.323 K 3 v, torej je primankljaja 31.144 K, kateri se pokrije z dokladami in sicer za okrajne potrebe s 27% za šolske potrebe pa s 7%. Pobirale se bodo torej v letu 1905 34% okrajne doklade, nepokritih ostane 82 K 32 h. Ta proračun se po natančnem razjasnilu vsake postavke enoglasno odobri. Glede preosnove občinske ceste Ivankovci-Veličan v okrajno cesto II. razreda omenja gosp. načelnik, da v tekočem letu vsled vednega deževja in drugih neprilik ni bilo mogoče I. sekcije popolnoma dodelati, da pa se bode to spomladi zgodilo in da se bode tudi II. sekcija v prihodnjem letu izgotovila. Nadalje javlja g. načelnik, da se je lokalni obhod ceste Sodinci-Podgorci od

strani deželnega inženjerja ter drugih prizadetih činiteljev že vršil in da se bode v bodočem letu že cesta po deželnem inženjerju izmerila in se bodo tudi vsi drugi pripravljalni koraki za preosnovo te ceste v okrajno cesto II. razreda nvedli. Na novo sta se dovolili podpora in sicer 200 K babicam, ki naj bi se v vsaki župniji nastavile, ter 200 K konjederski hiši Buchberger, zato, da so vse v konjedersko okrožje Ormož spadajoče občine od dosedanjih podpor odvezane. Nadalje se dovoli občini Frankovci v svrhu prizidbe šole najetje hranil. posojila po 4000 K ter občini Hum v enako svrhu najetje hraniln. posojila po 3200 K. Za pregledovalce okrajnih računov izvolijo se enoglasno gg. Ivan Bohavev, Makso Robič in Ivan Skerlec. Tudi zastran preosnove občinske ceste, idočo od Grab skozi Šalovce, se je z večino sklenilo, da se naj uvedejo pripravljalni koraki in sicer, če je mogoče, že letos. Ko je še končno okrajni načelnik omenil, da se je tudi v preteklem letu skrbelo za povzdigo živinoreje, ker se je nakupilo 6 plemenskih bikov pingavskega plemena, tako, da je sedaj že 10 takih bikov v raznih občinah, zaključil je sejo.

— **Slomškov rojstni dom — ni prodan.** Iz Ponikve ob južni železnici se nam poroča, da je g. Anton Slomšek, posestnik na Slomu sedaj definitivno odstopil od prodaje svojega posestva solnograškemu Nemcu. Dne 9. t. m. bi se bila morala pri notarju v Šmarju pri Jelšah skleniti pismena kupna pogodba ali g. Anton Slomšek ni šel sklepati pogodbe in je raje pustil zapasti 1000 kron, ki jih je bil že poslal Nemcu za odstop in je povrnil 100 kron are. Storil je to na prigovarjanje svojih sestra, katerim gre za to vsa čast in hvala.

— **Sličica iz Laškega trga.** Dva brivca imamo. Slovenci svojega, nemčurji pa tudi. Ker naš trg ni velik, zato prede slaba brivcu uskokov, Tavčarju. In da si pomaga ter se ne napravi na dolgo pot kakor njegov prednik žalostnega spomina, je šel na krajšo pot. Od hiše do hiše hodi in trosi laži, da bo slovenski brivec, g. Zupanc zaprl brivnico, in naj zato hodijo k njemu. — Pa ne boš, Jaka! Vemo, da našemu brivcu ni sile, in da je prosta laž, kar Tavčar trobi. Naš Zupanc je prav zadovoljen pri nas, ker ga podpiramo tržani in okoličani. Oni usiljivec pa naj gleda, da ne pojde pred sodišče, odtam pa kam drugam!

— **Šaleška čitalnica v Šoštanjju priredi v nedeljo, dne 15. prosinca t. l. v veliki dvorani hotela „Avstrija“ koncert s petjem, godbo in gledališko igro „Brati ne zna“.** Nekaj posebno novega bode nudil ta koncert, ker nastopi izborna izvežbani domači salonski orkester na lok. Po koncertu ples in prosta zabava. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Čitalnica že sedaj opozarja, da priredi dne 1. svečana t. l. veliko gledališko igro „Lumpacij vagabund“. Ta igra, ki je ljubljenska dunajskega in sploh velikomestnega občinstva, daje poslušalcu mnogo umetniškega užitka, ker je z njo tudi združen koncert s krasnimi glasbenimi in pevskimi točkami. Po igri bode sijajni plesni venček. Sosedna društva so naprosena, da se blagovole ozirajo na ta koncert „Šaleške čitalnice“.

— **Slovenski obrtnik v Celju.** G. Ivan Rebek je prav častno izpopolnil svojo ključavničarsko obrt. Smemo reči, da ga ni Štajerskem slovenskega ključavničarja, ki bil tako strokovno izobražen in spreten mojster. Iznmil je celo več jako praktičnih in tehnično dovršenih izdelkov svoje obrti, enega v vojaške svrhe, namreč strelno tarčo. Vrhutega je on edini slovenski ključavničar, ki izdeljuje umetne in trpežne tehnične, viseče, težke tehnične za tehtanje voz in živine. Slovenske trgovce, krčmarje in drugo občinstvo opozarjamo na to domačo obrt, kjer se dobiva ceno, trpežno in solidno blago. Vidi oznano v inseratnem delu!

— **Konjiško učiteljsko društvo** je zborovalo dne 5. t. m. v Konjicah ob skrajno pičli in nepovoljni udeležbi; kajti razen nekaj starih, ob vsaki burji zanesljivih posetnikov smo zaman pričakovali mnogo tovarišev. Novi ud g. Canjko iz visokih Skomerj, je bil živahno pozdravljen. Gospod predsednik Kožuh nam je nato v vznesenih besedah razložil pomen pravega tovarištva, ki nas naj oklepa in združuje v naših težnjah in bodri k nadaljnemu čilemu delovanju. Živahno odobravanje je svedočilo, da so njegove besede segle vsem do srca. Tisti člani, ki so zamudili zadnje zborovanje se tem potom obveščajo, da znaša vsled društvenega sklepa razen običajne udnine posamičen prispevek k deležu v hranilnici „Učiteljskega konvikta“ 60 vin. Društvo trdno računa, da bo zanimanje za zborovanje ob Svečnici večje.

— **V Ljutomeru** stoji nemštvo na jako slabih nogah. Edino uradniki so zanesljivo nemški, zato se pa ti uradniki na vso moč pehajo, da bi se slovenska stranka na kak način ne utrdila. Zdaj je g. Kovačič iz Cvena kupil v Ljutomeru hišo. Komaj je prišla kupna pogodba na davkarijo, že je tekla e. kr. davkar Duller nagovarjat Kovačiča, naj kupljeno hišo Nemcem proda. Kar 800 K dobička mu je ponujal. Ker ni nič opravil, se je davčni nadzornik Klodič peljal v Cven in je on pestil Kovačiča, naj hišo Nemcem proda. Tudi ta napor je bil brez uspeha.

— **Nov poštni nabiralnik** so dobili dne 10. jan. v Podvincih pri Ptujju, ki ima vsakodnevno poštno zvezo s poštnim uradom v Ptujju.

— **Hum pri Ormožu.** Deželni potovalni učitelj g. Belle je 6. t. m. na Humu imel pouk o trto- in sadjereji. Govoril je naprej o trsnih škodljivcih in njih pokončevanju in obdelovanju vinogradov, zatem o sadjarstvu; o sadnih in drevesnih sovražnikih in o sredstvih iste zatirati, o najbolj priporočljivih sadnih vrstah za naše kraje, nadalje kako se drevesu streže z okopavanjem, obrezovanjem, kako je treba drevesne krone trebiti itd. Temeljitemu pouku so navzoči, katerih se je nabralo precejšnje število, pazljivo sledili in g. govornika tudi večkrat z različnimi stvarnimi vprašanji prekinili. Gotovo bode ta pouk plodonosen, in je le želeli, da bi slavni deželni odbor še večkrat nam nudil prilike takih podavanj se udeležiti. Na koncu govora se je župan g. Masten v imenu vseh poslušalcev gosp. Belletu zahvalil z željo, da bi imeli skoraj zopet priliko slišati enako podavanje.

Turkinje se jako rade znanijo z nami „Švabici“, in si štejejo to znanje v veliko čast. — „Švaba“ pravijo namreč vsakemu, kdor ni Bosanec ali Hercegovac, pa najsibo stokrat Slovenec, Čeh, Hrvat ali Srb.

Tak je bil torej moj prvi poset pri Turkih, ki so jako gostoljubni ljudje, kakor vsi Slovani. Kaj mislite, da so to res oni pravi, azijski Turki? — Saj niti turški ne znajo. Vsi govorijo le bosanski; to so le poturčeni Srbi in Hrvati, pa najbrž, da bi se našel tudi kakšen Turk slovenske korenine ymes.

Čudili se boste morda, zakaj vedno pravim: bosanski jezik. Veste, to je pa tako-le. Tukaj se še prav grdo črtijo Srbi in Hrvati. Če govorite s Srbom, ne smete reči, da ste se že naučili hrvatski, istotako ne Hrvatju, da znate že srbski

V istini pa je čista srbsčina ali hrvaščina res malo drugačna od tega jezika, ki je strašno pomešan s turškimi izrazi.

Ravno sedaj so imeli Turki tudi svoj post, Ramazan. Šla sem z nekojimi gospemi zvečer gledat tudi to. E, to vam je gostija in dirindaj! Celo noč se je, poje in razsaja. Veste kaj, to je

res lep post! Res je, da celi dan, od solnčnega vzhoda, pa do zahoda nič ne jedo in ne pijo, niti vode ne, a zato pa to nadomestijo ponoči. Ob tem času tudi turški fantje pridejo v ožjo dotiko s turškimi dekleti pri nočnih posetih. (Turške dekleta se namreč ne krijejo pred moškimi, ampak samo žene.) Žene namreč sedé in se zabavajo v eni sobi, možje, ločeni od žensk, pa v drugi, fantje in dekleta so pa zunaj; po največ v kuhinji, kjer zbijajo različne burke. Te burke pa so dosti dostojnejše od naših na kmetih.

Ker cel dan nič ne jedo, tudi nič delati ne morejo. Spé torej vse postne dneve, a ponoči se obiskujejo, jedo, pijo kavo, se šalijo do zore.

Nekoč sva bila povabljena z mojim možem k nekemu bogatemu Turku na tak nočni poset. Ko sva bila došla tja, je naju peljal Turek v sobo in posadil za mizo. Ta je bil namreč že dokaj omikan, kajti imel je v sobi železno posteljo, mizo s stolmi in stensko uro, koja pa je seveda po turški kazala, namreč ob pol 7. uri zvečer je kazala 12. — Kazneje je prišlo še nekoliko drugih Turkov in naših znancev.

Najprvo nam je donesel strežaj, kajti strežajka nebi smela, ker je bilo preveč gospodov, ono obično „sladko“ z vodo, za tem pa kavo. Ko smo bili s tem gotovi, nam donese strežaj velikega, pečenega purana, ter za vse goste samo en nož, brez vilic in drugega orodja. Kaj sedaj? povpraševali smo drug drugega z očmi. — Čakali smo, da so začeli Turki prvi jesti. Odrezal si ga je vsak poljuden kos, vzel ga v roke in trgal z zobmi, kakor kaka žival, da se mu je mast kar cedila od rok. Tako je romal puran po mizi od sosedu k sosedu, dokler ni priromal i na naš „švabski“ konec. Kaj smo hoteli? Posnemali smo Turke in trgali vsak svoj kos. Malo nerodno je bilo res. Po sosedih se ni smelo prav nič pogledati, in če so začeli tudi naši želodec nek čuden ples. Nazadnje smo seveda dobili zopet črno kavo, s sladkorjevo vodo in cigaret.

Tako sem Vam, gospod urednik, popisala malo stvari, koje so mene jako zanimale, in sodeč po sebi, zanimale bodo morda tudi Vas in cenjene bralce.

— **Iz Ptuja.** Veliki koncert, katerega so priredili šentbarbarski, hajdinski in ptujski tamburaši, se je jako dobro obnesel. Vsaka točka zanimivega sporeda je vzbudila burno ploskanje, in osobito tamburaški komadi so se morali ponavljati. — Pravo veselje pa se je začelo še le pri prosti zabavi. Tamburanja in petja ni bilo ne konca ne kraja. Šentbarbarčani so kar „iz rokava“ trosili svoje krasne pesmi; tudi Hajdinčani niso zaostali. Presenetil nas je tudi pevski zbor iz Jurjove pri Št. Vidu, sestojec iz samih priprostih kmetskih fantov, ki so tukaj prvokrat javno nastopili. Burne „živijo“-klice so želi v priznanje. Občinstva se je kar trlo po dvorani. Toliko gđ. učiteljic in g. učiteljev še nismo videli v „Narodnem domu“. Ko je petelin že tretjikrat zapel, smo se začeli poslavljati iskreno želeč, da bi prireditelji priredili večkrat kaj sličnega nam v veselje in razvedrilo, dobri stvari v korist. — Omenimo tudi govor g. dr. Horvata, v katerem se je med drugim zahvalil tudi za tako obilo udeležbo ter prosil zlasti učiteljstvo na deželi, da bi nas večkrat počastilo, zakaj „Narodni dom“ je edini kraj, kamor bi se naj radi zatekali vsi slovenski okoličani. Gmoten uspeh je bil dovoljen; čisti dobiček v znesku 83 kron se je odposlal „Učit. konviktu“ in družbi sv. Cirila in Metoda in sicer vsakemu polovico.

— **Uradni list** v nemškem in slovenskem jeziku je začelo izdajati mariborsko okrajno glavarstvo. Izhaja vsak četrtek. Prva številka je izšla minoli četrtek.

— **Nesreča.** Že enkrat je bila prilika, da smo poročali o Stigerjevih divjih konjih, žal, da so zdaj zahtevali človeško žrtev. Pred tednom je peljal kočijaž Topovšek svojo gospodo, trgovca Stigerja in njegovo gospo iz Celja v vilo na Ljubljansko cesto. Konji se splaše, g. Stiger skoči raz voz, da bi prijel konja, seveda brezuspešno; na vozu je ostala Stigerjeva gospa in kočijaž. Pri ljubljanski mitnici izskoči še gospa. Zunaj mesta pa zadene voz ob drevo, oje se zlomijo in Topovšek zleti s silnim sunkom na tla. V petek je umrl vsled notranjih poškodb. — Druga nesreča se je pripetila 2. t. m. hlapcu Ledlu iz Vojnika; vozil je vreče z moko. Pri mostu čez Loznico se konji splaše, hlapec skoči raz voz, a pri tem pade pod konje in z nogo pride med kolesa, ki ga vlečejo več metrov naprej. Dobil je več teških poškodb.

— **Dimnikarjeva politika.** Kadar „rajfenkirar“ Wallentschag omete slovenske dimnike po Savinski dolini, jo obrede in pobere denar po savinskih vaseh, tedaj sede na vlak in se pelje v Celje — mesto. Mošnja ima polno in nos tudi poln — saj, takrat rad politizira. Začne se s sopotniki razgovarjati in kregati. Njegov zadnji takšen političen razgovor je veljal zlasti slovenskemu gledališču v celjskem „Narodnem domu“. Mož je nanj hudo jezen in ga ima v želodcu pod sajami; kritizira ga, zraven pa hvali nemški „šmirteater“. Resno pa hočemo govoriti z njim, ker človek, ki se debeli od našega denarja, ne bo govoril, kakor je bil to slučaj pred tremi dnevi. „Celjski Slovenci bodo takrat napredovali, kadar Rusi zopet zasedejo Port Artur“. Sramota bi bila, da slovenska celjska okolica trpi tega dimnikarja, ki govori hudobno o nas in naših bratih. Valenčak, naj si zapomni, kdaj je to govoril!

— **Iz Judenburga,** na nemškem Štajerskem se preseli tamkajšnji lovski bataljan baje v najkrajšem času v Trst.

— **Zameti.** Na Gornjem Štajerskem so bili koncem minolega tedna veliki znežni zameti. Železnica je bila na mnogih krajih ovirana v prometu. Na progi Eisenerz-Vorderberg je bil promet v nedeljo ustavljen.

— **Jugoslovani in laško vseučilišče.** Vse kaže, da hočejo nemške stranke v državnem zboru zahtevati, naj vlada ustanovi laško vseučilišče v Trstu. In to mora vzbujati posebno pozornost jugoslovanskih krogov. Ako hoče vlada ustanoviti laško univerzo v čisto italijanskem mestu, torej na južnem Tirolskem, Slovenci in Hrvatje temu gotovo ne bodo ugovarjali, pač pa morajo zahtevati, da se obenem v Ljubljani ustanovi slovensko vseučilišče. Sicer pa ima vlada v rokah spomenico, v kateri Jugoslovani zahtevajo za Trst: Ustanovitev ljudske šole v mestu, ljudskih šol v okolici, slov. vsporednice na državni gimnaziji in obrtni šoli, slov. obrtno šolo itd. Za Istro: 120 slov.

in hrvatskih ljudskih šol, slovensko poljedelsko, obrtno in mornarsko šolo. Za Gorico: Premestitev slov. šole v središče mesta, slov. vsporednice na drž. srednjih šolah, slov. šolo za obdelovanje lesa v Solkanu. Svoj čas je dr. pl. Körber že obljubil, da hoče Jugoslovanom ustreči. Sedaj je čas, da se vlada spomni svojih obljub.

— **„Glasbena Matica“** v Ljubljani je imela v nedeljo koncert z bogatim sporedom velike umetniške vrednosti. Pele so se najlepše skladbe dovršeno. Koncert je vspel nad vse sijajno. Sodelovalo je nad 220 pevcev in pevk.

— **Več vojaštva na meji.** — Dragonski polk št. 5., ki pride v Gorico, se nahaja v Dunajskem novem mestu. Ta polk je slovenski. Polk pride v Gorico mogoče že spomladi, gotovo pa do jeseni. Lovci pridejo v Tolmin in v Trzič, v Bovec pa ena kompanija trdnj. artilerije, in sicer trdn. attil. polka št. 1. na Dunaju. Vojaštvo v Trstu se tudi pomnoži.

— **Dalmatinski namestnik,** baron Handl, ba baje v kratkem odpoklican iz Dalmacije ter pride kot namestnik v Gor. Avstrijo.

— **Samostojno češko visoke šole** za kmetijstvo dobi Praga. Za sedaj se ustanovi na češki tehniki dotični oddelek, pozneje pa se popolni v samostojni zavod. Omenjeni list trdi, da se zgodi to po unicipijativni ministra dr. pl. Hartla.

Štajerski deželni zbor.

Seja dne 10. januarja.

Razpravljalo se je med proračunsko razpravo o predlogu dr. Hrašovca, naj se slovenski dijaški kuhinji v Celju dovoli 800 kron podpore. Poročevalec grof Stürgkh izjavi, da je odsek zavzel napram tej peticiji dobrohotno stališče. Težavno je, ker niso narodnostni celjski odnošaji jasni. Kadar bodo ti jasni, in upanje je, da se to zgodi, bo imel deželni odbor večjo svobodo v tem vprašanju. Sprejeti so bili predlogi finančnega odseka: 1. „Studentenhege“ v Mariboru se dovoli pričenši z l. 1905. letna podpora 3000 kron. 2. Slovenskima dijaškima kuhinjama v Mariboru in Ptujju se dovoli za tekoče leto 800, oziroma 600 kron. — Predlog o podpori celjski slovenski dijaški kuhinji se odstopi deželnemu odboru z naročilom, da proučuje razmere. — Posti celjskih nemško-slovenskih gimnazijskih razredov in o stalnem nameščenju teh razredov ter naj o tem svoječasnno poroča deželnemu zboru. Predlog posl. dr. Hrašovca je bil torej odklonjen. Zanj so glasovali Slovenci, socialni demokratje in del poslancev krščanske ljudske stranke, neodvisni kmetje so glasovali proti.

Zbornica je nato nadaljevala proračunsko razpravo. Pri postavki glede deželne gimnazije v Ptujju je dr. Jurtela tožil, ker se v letnih izvestjih niso tiskali rojstni kraji dijakov.

Za deželno žensko učiteljske v Mariboru je treba prispevati 16.226 K za višjo gozdarsko šolo v Brucku 23.881 K, za meščanske šole 90.605 K, za kmetijsko šolo v Grottenhofu 34.262 K, za sadjarsko in vinarsko šolo v Mariboru 46.540 K, za rudarsko in fužinsko šolo v Ljubnem 25.273 K. Za ljudsko šolstvo je proračunjena potrebščina na 4.354.616 K.

O naslednjih točkah (ubožni in dobrodolni zakladi) je poročal posl. dr. Ploj. Na njegov predlog se je zvišal prispevek občinam za oskrbovanje zdravniške službe od 60 na 70.000 K.

Za kopališče in zdravilišče Slatina je proračunjena potrebščina na 462.510 K, pokritje na 546.390 K, potemtakem bo prebitka 83.880 K.

Posl. dr. Hrašovec je pri tej točki ostro grajal razne nedostatke v kopališču in njegovi upravi. Čitalnica se ne ozira na Slovane in Madjare, ki tvorijo pretežno večino gostov. Izmed uradnikov zna le eden slovansko narečje, vsi drugi so trdi Nemci. Nadalje je kritikoval samonemške napise na postajah ter očital deželnemu odboru, da uganja politiko nasilja.

Odgovarjali so z nemško-šovinističnega stališča deželni odborniki Stallner, Link in dr. pl. Derschatta. Njihove pristranske odgovore sta dobro pobila dr. Dečko in Hrašovec.

Dobrnške toplice nesejo le 10.227 K prebitka. Posl. dr. Schacherl je grajal, da obisk toplic nazaduje vsled gotove klike v upravi. Temu je pritrjeval tudi posl. Vošnjak ter zahteval strogo preiskavo.

Seja dne 11. januarja.

Nadaljevala se je debata o proračunu. Gozdi donašajo deželi 96.093 K prebitka, pristojbina za godbo 38.900 K. Posl. Wagner je predlagal novi davek na vodne sile za mlinarje in industrijce sploh. Dasi so nekateri poslanci govorili ostro proti predlogu, bil je vendar sprejet.

S tem je bil proračun zaključen ter se je začelo razpravljati o pokritju. Nepókritih potrebščin je namreč še 2.592.437 kron. Začelo se je ngibanje in nasvetovanje novih davčnih virov.

Posl. dr. Ploj je izjavil v imenu Slovencev, da ne morejo glasovati za proračun, ker nimajo potrebnega zupanja do sedanje deželne uprave, do večine. Nadalje je obžaloval kontroverze med kmečkimi in obrtniškimi zastopniki. Rešitev financ je le v organični reformi deželnih financ. Ako se tudi še letos doklade ne zvišajo, zgodi pa se to že najbrže prihodnje leto. Treba bo napraviti pred vsem konec zastarelemu vladnemu stališču, da si glede ljudskega šolstva lasti vse pravice, bremena pa naklada deželam. Opozarjal je na zgled Pruske, ki izda za šolstvo vsako leto 76 milijonov kron. Predlagal je, naj se deželnemu odboru naroči, da pripravi organično reformo deželnih financ ter deluje pri vladi na to, da se reforma omogoči.

Posl. dr. pl. Derschatta je odgovarjal na izvajanju dr. Ploja. Pritrdil je njegovim izvajanjem glede deželnih financ in da se bodo naklade res kmalu morale zopet zvišati. Od leta 1897. do 1903 so deželne naklade narasle od 4.900.000 K na 7.500.000 K, dočim so se davki brez povišanih naklad pomnožili le od 13.100.000 K na 14.900.000 kron. Pri glasovanju so bili sprejeti vsi predlogi finančnega odseka s predlogom dr. Ploja vred. Proti proračunu so glasovali le Slovenci.

O ustanovitvi enoletne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom je poročal posl. grof Lamberg. Predlagal je v imenu finančnega odseka: Poročilo štajerskega deželnega odbora glede ustanovitve kmetijske šole z enoletnim tečajem in s slovenskim učnim jezikom se vzame na znanje. Obenem se deželni odbor poziva, naj pretresa potrebo glede izpopolnitve kmetijske izomike nižje vrste ter pospešuje to vprašanje posebnó v zmislu, ali bi ne bilo priporočljivo, da se ustanove tudi za Spod. Štajer praktični tečaji za živinorejo, mlekarstvo in še za druge gospodarske panoge, kakršni tečaji že obstoje na Gor. Štajerskem.

Posl. Robič je dodal predlog, da mora deželni odbor v prihodnjem zasedanju o tem poročati in staviti določne predloge.

Društveno gibanje.

— **Žalski odsek „Celjskega Sokola“** ima svoj občni zbor v sredo, dne 18. t. m. ob pol 9. uri zvečer v gostilni g. Hodnika.

— **„Vranska čitalnica“**, je izbrala za tajnika in blagajnika g. I. Kramarja, za knjižničarja pa g. K. Košenino. — Zadnji dopisnik nam je namenoma ali ne — poročal neistino. — Dalje se nam piše iz Vranskega: Naše žalostne razmere nas silijo, da to malenkost popravljamo. Par mladih iz Kranjskega došlih pretiranih klerikalcev hoče uničiti vsa, doslej obstoječa društva, katera ne služijo edino klerikalnim smotrom. Tako so tudi pred zadnjim občnim zborom povzročili, da je izstopilo na novo 12 udov iz „Čitalnice“ in smo pri občnem zboru komaj in komaj odbor sestavili. Sedaj ironizirajo društvo, ostale ude in vse, kar ne upogne tilnika tem junakom?! Ko cela stvar popolnoma dozori, stopimo odločno pred javnost!

— **Vabilo k šolski predstavi,** ki bo v nedeljo, dne 15. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v šoli v Letušu. Spored: 1. „Avstrija moja“, pesem. 2. Deklamacija. 3. „Tolažba“, pesem. 4. „Bogomila ali otroška ljubezen“. 5. „Jutranjo solnce“, pesem. 6. „Iz raznih stanov“. 7. Popotnica vojaka, pesem. 8. Deklamacija. 9. „Mornarska“, pesem. Vstopnina: Sedaj I. vrste 1 K; II. vrste 70. vin; III. vrste 50 vin. Stojišča 30 vin. K mnogobrojni udeležbi vabi učiteljstvo. Čisti dohodek je namenjen šolskim potrebam.

— **Hranilnica in posojilnica na Dobrni,** registrovana zadruga z neomejeno zavezo, sklicuje prvi redni občni zbor na nedeljo, dne 22. januarja 1905 ob 3. uri popoldne v uradni pisarni s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Odobrenje letnega računa za prvo upravno dobo. 3. Slučajnosti.

— **„Bralno društvo pri Kapeli“** je imelo dne 8. prosinca t. l. svoj občni zbor. Društvo je štelu v minulem letu 81 rednih udov, katerim se

Politični pregled.

— Čehi s Slovenci. Ob neki priliki je rekel dr. Kramar: Svoje stališče glede italijanske univerze moramo uravnati sporazumno z Jugslovani, ki so naši zavezniki. Bilo bi izdajstvo od naše strani, če ne bi postopali v tem solidarno z njimi. Da se rešita skupno italijansko in slovensko vsenčiliško vprašanje, je pravično. Bili smo vedno posredovalci med Jugslovani in Italijani. Tudi če zdaj ne bi bilo dogovora, bi pa vendar morali podpirati zahteve svojih narodnih sorodnikov.

— Umrjeni francoski poslanec. V javnost prihajajo grozne vesti o nenaravni smrti nacionalističnega poslanca Syvetona v Parizu. Syveton je imel nedavno spor z vojnim ministrom Andréjem in je bil za več sej izključen iz zbornice. Ko pa je doba izključenja pretekla, so ga njegovi tovariši zaman pričakovali v zbornici. Hkratu se raznese vest, da so Syvetona našli mrtvega v njegovi pisarni, — njegova žena da ga je našla ležečega na tleh s plinovo cevjo v ustih. Stvar so njegovi tovariši takoj naznanili sodišču, katero je po daljšem preiskovanju prišlo na sled nekim pismom, iz katerih se da slediti, da je vlada siloma odstranila neljubega jej diplomata. Ali da bi njena čast ne bila omadeževana, poslužila se je žene Syvetonove in njegove pastorke, neke Menard, katera je obdolžila Syvetona nečastnega ravnanja z njo. Vsled tega je njegova žena pritiskala nanj, da se usmrti in mu je še držala v ustih plinovo cev, dokler ni izdihnil. Za vso to grozno komedijo pa je tičala vlada, ki je madami Syveton za njen umor izplačala baje znatno svoto.

— Gibanje za ustavo na Ruskem. V veliki slovanski državi je nastalo med narodom živahno gibanje. Ustanovile so se organizacije, društva, ki imajo nalogo delati za osvobojenje ruskega naroda izpod birokratizma in samovlade. Zoper obstoječi vladni sistem so se združili vsi svobodnjaki, med delavstvom je mnogo prekucuhov, ki štrajkajo, so razbili stroje po tovarnah in celo streljali na policijo. Ugled oblasti je pri tem jako trpel in zato je knez Trubeckoj svaril vladne kroge, naj dovolijo ustavno izpremembo, ker hoče rešiti Rusijo prekucije. — Tajni ruski prekucijski odbor je izdal letake, v katerih pozivlja prebivalstvo, naj povzroči 13. maja splošno ustajo. Letake so v več sto tisoč razširili po vsej Rusiji in merodajni krogi so zaradi tega v jako velikih skrbeh. Kmetijo so oplenili in potem zažgali več gospodarskih poslopij v južni Rusiji. Tudi v notranji Rusiji je velik nered. — V Harkovu je množica zažgala ječo in oprostila mnogo jetnikov.

Rusko-japonska vojna.

Port Artur po kapitulaciji. Pravi vzrok nepričakovane kapitulacije portarturške trdnjave je treba iskati v stanju posadke, ki je bila vsled bolezni in ogromnih izgub silno oslabljena in ji je vrhutega še pošlo streljivo. Slika, ki jo nudi moderno obleganje, je enostavno grozovita. Že pogled na for Sungšušan in na razvaline, ki so jih pozročile mine, zadostuje, da s strahom napolni najhrabrejše srce in pretrese živce najpožrtvovalnejšega junaka. For Sungšušan je ena sama razvalina, pod katero leže pokopani junaški branitelji, ako jih niso mine razstrelile v zrak in jih raztrgale. Povsod leže trohneča trupla in v bližini okopov se nahajajo kupi še deloma z mesom pzkritih ogrodič — trupla nepokopanih vojakov, ki so padli na svojih mestih.

Odhod ruske posadke iz Port Arturja. Poročilo iz Nogijevega glavnega taborišča z dne 6. t. m.: V dolgem sprevedu je došla še ostala ruska portarturška posadka — 5000 mož — iz tabora v Golobjem zalivu na kolodvor v Čanlingcu, odkoder so jo Japonci po železnici odpeljali v Daljni. V Daljnem čakajo nanjo transportni parniki, da jo prepeljejo na Japonsko. Spredej so se v štirih vozovih peljali štabni častniki. Ostali oficirji so korakali ob strani moštva. Vojaki so bili videti zdravi, a vendar so se jim poznali sledovi trpljenja in hudih naporov. Pretresljiv in genljiv je bil prizor, ko so ti junaki, izmučeni, blede kakor smrt, korakali ob japonski fronti. Japonski vojaki so jim izkazovali vse predpisane vojaške časti in jim nudili piva, jedil in smodk. Železniška proga je popravljena že skoro do Port Arturja, da se bo že v kratkem lahko otvoril splošni železniški promet. Brzovjav in telefon že zopet funkcionirata. Japonski inženirji pregledujejo razdejanje fore, kako bi jih bilo najlažje in najhitreje znova zgraditi.

General Nogi. Kakor je znano, je general Nogi pred Port Arturjem izgubil oba svoja sina. To izgubo je prenesel popolnoma ravnodušno. Sedaj pa je duševno popolnoma strt. Pravijo, da trpi hude duševne muke, da je izvedba njegovih načrtov, dasi je bila uspešna, stala. Japonce tako velikanskih žrtev. General je ves spremenjen; zadnje dni se je zlasti postaral in shujšal in ker tudi svojo obleko hudo zanemarja, bi se v njem nikdo ne spoznal vrhovnega poveljnika in osvoboditelja portarturške trdnjave. Nogi nazivlja Steslja

samo z imenom junak portarturški in izjavlja, da kapitulacija trdnjave ne more zatemneti njegove slave.

Reuterjev urad poroča izpred Port Arturja: V sredo 4. t. m. ob 11. uri dopoldne sta se sešla general Steselj in general Nogi v neki koči v vasi Sujši. Ko sta se pozdravila, sta se dolgo časa posvetovala in razgovarjala. Ob slovesu sta si podala roke, nakar je Steselj zajahal konja ter se vrnil v Port Artur.

Kako je zvedela Kuropatkinova armada o kapitulaciji? Dne 4. t. m. je postalo v japonskem taboru nenadoma zelo živahno, slišale so se vesele pesmi in ves tabor je odmeval od navdušenih banzaj-klicev. Sprva so Rusi mislili, da se Japonci pripravljajo na splošni napad, skoro pa so uvideli, da so Japonci dobili samo veselo vest, ki jih je tako zelo navdušila, in vsa ruska armada je takoj vedela, da se ta vest tiče edino le Port Arturja. Japonci so nato obesili na visoke droge velike lepake, na katerih je bila v ruskem jeziku napisana vest, da je Port Artur kapituliral. Skoro istočasno je došel do ruskih predstraž japonski parlamentar s pismom na generala Kuropatkina, v katerem ga maršal Ojama uradno obvešča o kapitulaciji generala Steslja.

Brzovjavlja se, da se je začel na celi fronti zapadnega ruskega krila topničarski boj. Tudi v vseh stranskih progah se prevažajo velike množice novomobiliziranega vojaštva, ki gre na bojišče. Kakšne bodo bojne sile, ako dobi Kuropatkin vso to pomoč? Zdaj ima 400.000 pešcev in divizijo konjnikov. Ko pridejo še 4., 7., 12. in 13. armadni zbor, bo imel 550.000 mož. Ojama ima 300.000 mož, kateri se pomnože s portarturškimi četami na 350.000. Torej bo Kuropatkin imel veliko premoč.

— Afera kapitana Kladova. Kapitan Kladov, ki je v listu „Rossij“ objavil ostro obtožbo mornariškega vodstva ter izrekel, da je ruska mornarica nezadostna, boriti se proti japonski, je bil postavljen v disciplinarno preiskavo. Od tega časa pa je zbudil pozornost vseh javnih krogov Rusije. Kajti to, kar je trdil o mornarici, se je izkazalo kot popolnoma resnično. Kladov je pisal: „Ako se admiralu Roždjestvenskemu kar najhitreje ne pošlje na pomoč še tretje brodovje, utegne Rusija prepozno obžalovati svojo zmoto, kajti admiral ne razpolaga z zadostnimi močmi. Resničnost Kladovih izjav in njegova krivična obsodba vzbujata sočustvovanje vseh ruskih krogov. Začelo se je nabirati velikih svot za Kladovo ustanovo in sama soproga Roždjestvenskega se udeležuje nabiranja. Kapitanu nameravajo podariti častno bodalce.

Listi priobčujejo izjavo adjutanta Roždjestvenskega, ki je dejal, da je brodovje pri rtu „Dobre nade“ prestalo huđ vihar, a nobena ladja ni bila poškodovana. Cilj baltiskega brodovja je Vladivostok, kamor pride brodovje začetkom marca. Po indijskem oceanu bo brodovje plnilo štiri tedne. Roždjestvenskij že ve, da so odplule japonske ladje z namenom, da ga napadejo ter je vse potrebno preskrbel, da ga ne presenetijo. Brodovje ima brezžični brzovjav, ki mu omogočuje obveščanje v daljavi 75 milj.

Petrograd, 12. januarja, Admiral Skridlov je pred svojim odhodom iz Vladivostoka v Petrograd govoril na sestanku častnikov ter dejal.

da stoji Vladivostok pred važnimi dogodki. Naj bi tudi brambovci Vladivostoka, ako mu bo treba brambe, pokazali tako junaštvo kot brambovci Port Arturja.

Petrograd, 12. januarja. Ruski listi pišejo, da bi bilo mogoče še dva meseca držati Port Artur, in da general Smirnov, Fok in Gorbavski zato niso hoteli dati častne besede, da se več ne vojskujejo proti Japoncem, ker se je kapitulacija sklenila proti njihovi volji.

Javna zahvala.

Za božičnico, katero je priredilo šolsko vodstvo ubogim otrokom tukajšnje šole dne 23. t. m., so darovali: Ostanez iz 1903. leta 283 K; g. učitelj Feliks Ekel 4 K; ga. uč. baronica Wittenbach 4 K; gđ. uč. Jos. Černe 4 K; g. uč. Teodor Mahorčič 5 K; g. naduč. v. p. Jakob Škofec 5 K; slavna Posojilnica v Vojniku 100 K; ga. veleposestnica Apol. Vrečer 20 K; č. g. župnik And. Vodušek 20 K; ga. uč. ž. r. del. Mat. Tramseg 3 K; č. g. katehet Jakob Cinglak 10 K; č. g. kaplan Iv. Hribar 8 K; g. uč. v. p. itd. Ant. Brezovnik 5 K; nadučitelj Koschutnik 20 K; ga. učiteljica Irma Koschutnik 6 K 9 h; g. pos. Val. Samec 1 K; g. pos. Ignac Samec 2 K; g. zdravnik dr. Anton Žizek 10 K; č. g. kanonik dr. Gregorec 5 K; g. pos. Franc Skamen 1 K; g. pos. Franc Spes 1 K; g. pos. Jurij Vrisk 1 K; g. pos. Anton Bezenšek 1 K; g. pos. Anton Lipovšek 1 K; g. pos. Konrad Gobec 1 K; g. pos. Franc Gorečan 2 K; g. župan Jos. Lipuš 2 K; slavna občina Višnja vas 10 K; slavna občina Škofja vas 20 K; g. pos. Stefan Koželj 2 K; g. župan Jos. Jošt 2 K; g. Peter Majdic — Celje 20 K; g. Rajmund Serneč 1 K; g. pos. Mih. Plevnik 2 K; g. pos. itd. Martin Vrečko 20 K; g. pos. Franc Luzer 2 K; skupaj 323 kron 92 vinarjev. Gospa Roza Brezovnik darovala je blaga za pet dekliskih oblek; gospod Anton Brezovnik pa fig. rožičev, in sladkorja. Razen pri šolski svečanosti obdarjenih 54 otrok je dobilo še 12 učencev ali obleko ali obute od v. g. načelnika kraj. šol. sv.; 25. otrokom preskrbeli sta obleko visokoblagородni baronici Mantenfel v Vojniku; gosp. stavb. mojster Ferdinand Golgranc daroval je 100 K, za katero svoto dobi še 20 solarjev čevlje. Zares ogromna pomoč! Dal Bog, da bi naši šoli vedno ostali naklonjeni vsi dosedanji dobrotniki ter tako pomagali olajševati gorje ubogi deci! Vsem blagim dobrotnikom izreka presrečno hvalo in stoterni Bog plati

Vodstvo petrazredne ljudsko šole s 1 par. v Vojnika.
Dne 26. grudna 1904.

Ženitna ponudba.

Mladenič, 24 let star, kmetskega stanu, želi družico v primerni starosti, ki bi imela veselje do gospodinjstva in v prevzetje 18.000 K vrednega posestva potrebno vsoto 10.000 K dote v gotovini; ponudbe pod „P. 10“ poste restante Brežice do 2. svečana t. l.

(18)

Dečka

ki je dovršil ljudsko šolo in je poštenih staršev ter ima veselje do knjigovestva sprejme takoj „Zvezna knjigovestnica“ v Celju
Schillerjeva ulica 3

Točna in solidna postrežba.

Ženini in neveste!

Najlepši in najcenejši

poročni prstani

ter druga ženitovanska darila se dobivajo v prvi narodni in največji trgovini z urami, zlatnino, srebrnino in optičnimi predmeti v „Narodnem domu“ v Celju pri

Rafael Salmiču.

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštine prosto.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno.

--- Za dobro delo jamčim. ---

Svoji k svojim!

Deklica

znozna obeh deželnih jezikov in z dobro šolsko izobrazbo, se sprejme pod ugodnimi pogoji kot učenka v trgovino mešanega blaga. — Vstop najpozneje do 31. januarja t. l. Istopam se sprejme tudi

izurjena prodajalka

katera lahko vstopi 10. februarja. — Ponudbe pod **B 20^a**, poste restante Šoštanj. (19) 2-1

Obrestno kazalo

po $4\frac{1}{2}\%$

zračunjeno od 1—12 mesecev za 1—10.000 kron. priporoča slav. posojilnicam in denarnim zavodom, ki imajo s tako obrestno mero veliko opravila, na lepenki napete po 40 v, nenapete po 20 v komad založnik (17)

Anton Umek v Brežicah.

Oklic

s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki K. c. kr. okrajnemu sodišču v Šoštanju oddelek I. izbe št. 1 naj vsi tisti, katerim gre kot upnikom kaka terjatev do zapuščine dne 23. 10. 1904 umrlem gospodu dr. Karol Josipu Bayer iz Rečice na Paki zapustivše ustmeno oporoko z dne 22. 10. 1904 pridejo zaradi napovedi in dokaza svojih zahtev dne

1. marca 1905

dopoldne ob 10. uri, ali pa naj do tega časa vložijo pismo svojo prošnjo, ker ne bi sicer imeli upniki do te zapuščine, če bi vsled plačila napovedanih terjatev pošla, nikake nadaljne pravice razen v kolikor jim pristojna kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajno sodišče Šoštanj odd. I. dne 6. januarja 1905. (16) 3-1

Prostovoljno se prodaja

lepo, okoli 18 oralov obsegajoče arondirano posestvo na Govčah blizu Žalca s pritiklino ali brez iste.

Resnobni kupec naj stopijo direktno z lastnikom v dogovor. **Herman Hahn**, posestnik na Gočah, p. Žalec. (18) 2-2

Novozidana hiša

z vrtom

na Bregu pri Celju se prodaja pod ugodnimi pogoji.

Vse natančneje pove **M. Kolšek, Celje**, Ljubljanska cesta št. 6. (15) 3-2

Notarskega kandidata

(tudi začetnika) oziroma sollicitatorja sprejme takoj notar na Spodnjem Štajerskem. — Naslov pove upravništvo. (10) 2-2

(1) **Pošten in trezen** 3-3

hlapec

vojaščine prost, in ki je že služil v kaki trgovini, se takoj sprejme pri **Francu Pečniku**, trgovec v Celju. Plačilo po dogovoru.

Naznanilo in priporočilo.

Usojam si slavnemu občinstvu in svojim velecenjenim odjemalcem vljudno naznaniti, da sem s 1. januarjem 1905 prevzel

zbiralnico obleke za kemično pralnico

g. H. Volka v Šoštanju. Kdor želi imeti obleko kemičnim potom očiščeno, naj jo odda v moji trgovini, odkoder jo pošljem v snaženje.

JOSIP HOČEVAR, Celje

Kolodvorska ulica št. 5. (4) 3-3

Manufakturst za Celje

dobro izurjen strokovnjak, spreten prodajalec, vojaščine prost in v celjski okolici znan, kakor tudi

I učenec

iz boljše hiše, kateri bi bil pod varstvom staršev ali sorodnikov, se sprejmeta z **20. svečanom**.

Ponudbe: **R. Strmecki**, Ljubljana Špi-talske ulice 5. (22) 1

Več spretnih

mizarskih pomočnikov

sprejme takoj

MARTIN STOJAN, mizarski mojster

Teharje p. Štore. (21) 2-1

Trgovski učenec

z dobrimi šolskimi spričevali sprejme se takoj v trgovini mešanega blaga. (9) 3-2

Slavinec & Šeleker, Šmartno pri Litiji, Kranjsko.

(5) 3-3

Naprodaj

je celo posestvo in mlin na lepem prostoru blizu kolodvora. — Trideset oralov zemlje za 15.000 kron.

Josipina Mlinar, Št. Jurij ob južni železnici.

Učenec

(12) 3-2

iz dobre hiše in primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini mešanega blaga.

Karol Sima v Poličanah.

Na svetovni razstavi v St. Louisu

so bili odlikovani

Singerjevi šivalni stroji

z največjim priznanjem.

Sedem Grand Prix in sedem zlatih kolajn.

SINGER & Co.

del. družba šiv. strojev.

Kolodvorska ulica 8 * **Celje** * Kolodvorska ulica 8

(569) 5-3

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

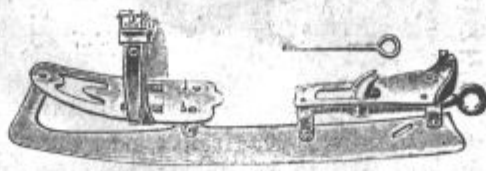
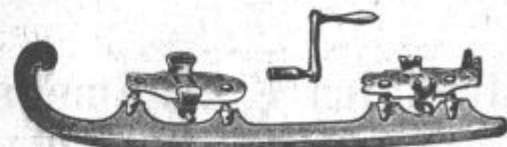
Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 2

Drsalke

raznih vrst za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino, **MERKUR** P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga **peči, predpečnikov in pečnih okrilj.**

Tomaževa žlindra najboljšo gnojilo!!

Hmelovke

prodaja po nizki ceni **Fran Oset**, trgovec na Vranskem. (572) 5-4

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

tehtnice

(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-14

Pekovskega učenca

(554) 3-3 sprejme takoj pekarija v Celju, Graška cesta št. 5.

Izdelovatelj vozov

FRANC VISJAN

Ljubljana, Rimska cesta št. 11

priporoča bogato zalogo novih in že rabljenih

VOZOV.

(551) 5-4

Ilustrovan cenik na zahtevo brezplačno.

1600 hektl.

najboljše vina ima na prodaj

graščina Dugoselo

na Hrvaškem, kjer je tudi pošta in kolodvor

(536) 7-5 S spoštovanjem

Th. grof Draskovich.

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) -10

podružnica **R. A. Smekal.**

Pozor!

Najboljšo svežo slanino od lepih pitanih kranjskih prašičev brez kože pošilja od 5 kg naprej proti povzetju kg à K 1.20.

Anton Anžič, mesar

v Ljubljani. (532) 6-5

Spretne kovače

za sekire (Hackenlocher) — K 4-6 dnevni zaslužek in prosto stanovanje — sprejme takoj

„Železnarna“ **A. Pogačnik, Ruše**

(542) 6-5

pri Mariboru.

„Slovenski Štajerc“

ki zastopa koristi štajerskih in koroških Slovencev, izhaja na 16 straneh vsakih štirinajst dni v Kranju in stane 2 kroni na leto. — Ta časopis, ki brezobzirno razkrinkava spodnje-štajerske nemčurje, naj ne manjka v nobeni slovenski kmečki hiši na Spodnjem Štajerskem.

Radikalno narodni list

499 10-10

Na debelo!

Na drobno!

- Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem -

DRAGOTIN HRIBARJA

Rotovška ulica št. 2 • CELJE • Rotovška ulica št. 2

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega kancelijskega, konceptnega, pismenega, dokumentnega, ministrskega, ovijalnega, svilenega in barvanega papirja.

Lastna založba vseh tiskovin za urade, šolskih zvezkov in risank.

Dopisnice za godove s cvetlicami in druge umetne razglednice.

Postrežba točna!

Zaloga črnila, radirk, peres, peresnikov, tablic, kamenčkov, zavitkov, molitvenikov, žice, škatlic za peresnike in trgovskih knjig.

Papirnatih vreče v vseh velikostih po originalnih cenah.

Cenike tiskovin in pisarniških potrebščin pošiljam na zahtevo brezplačno. — Preprodajalci imajo posebne cene.

Cene nizke!

(476) 10-10

Vidmarić kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli“.

P. Jurišić, lekarnar

Pakrac.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Pozor!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjuje krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjuje mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Nsj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURISIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducato) 18 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 h; 4 originalne steklenice 5 K 80 h; 6 originalnih steklenic 8 K 20 h.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURISIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

(501) 20-6